

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 4.

V Ljubljani, 1. aprila 1890.

Leto XX.

Vihár.

Čez širno, temno morsko plán,
Vrší, buči vihár strašán;
Kakó valovi se tepó
V penéčej jezi mej sebó!

Od brega daleč čolnič tam
V oblasti strašnim je vodám,
Mrtvó ga z brega zró ljudjé,
V pogin ko mu vodé preté.

Saj to ni čolnič sredi vód,
Marveč življenje je sirót,
Ki v svet usoda vrže jéh,
Kaj komu mar njih jok, njih vzdíh!?

J. G. Obloški.

Nezadovoljni Mihec.

Če vstaneš v jutro z levo nogo, gotovo bodeš čez dan slabe volje, — slóve star prigovor. Takó se je godilo danes tudi kozjemu pastirju Mihecu. Ves svet mu je bil na poti: hlapec ga je za uro prehitro poklical, črna mačka stekla mu je ravno med noge, da je vso vodo zlil in koze mu niso še nikoli tolike preglavice delale, kot danes. Pes Hektor trudil se je zamán, da bi Mihca zopet razveselil; potisnen je bil nemilo na stran. Mihec je le godrnjal in jezil se. Končno vrgel se je nejevoljen v travo, podprl z obema rokama brado in čmerno zrl préd-se.